

3. В обжалваното решение Общият съд е констатирал погрешно наличието на сходство между марките, като не е взел предвид релевантните обстоятелства за тази преценка.

Неприлагане на практиката на Съда в решението му по дело C-251/95 във връзка с решенията му по дела C-361/04 P⁽⁸⁾ и C-342/97⁽⁹⁾.

4. В обжалваното решение е направен погрешен извод за наличие на вероятност от объркване.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

⁽²⁾ EU:C:2014:75

⁽³⁾ EU:C:2006:421

⁽⁴⁾ EU:C:1997:528

⁽⁵⁾ EU:C:1999:323

⁽⁶⁾ EU:T:2007:387

⁽⁷⁾ EU:C:2012:592

⁽⁸⁾ EU:C:2006:25

⁽⁹⁾ EU:C:1999:323

Жалба, подадена на 27 юли 2016 г. от Ice Mountain Ibiza, S.L. срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 25 май 2016 г. по дело T-6/15, Ice Mountain Ibiza/EUIPO — Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza)

(Дело C-413/16 P)

(2017/C 046/14)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Ice Mountain Ibiza, S.L. (представители: J. L. Gracia Albero и F. Miazzetto, abogados)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени изцяло решението на Общия съд от 25 май 2016 г., Ice Mountain Ibiza/EUIPO — Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza) (T-6/15, непубликувано, EU:T:2016:310).
- Да се постанови решение, с което да се уважат изцяло исканията на жалбоподателя, направени пред Общия съд.
- Да се осъди Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост да заплати съдебните разноски, включително тези, направени в производствата пред първи апелативен състав и Общия съд.

Основания и основни доводи

Жалбата се основава на неправилното прилагане на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009⁽¹⁾ и по-конкретно на следните твърдения и основания.

1. В обжалваното решение Общият съд е констатирал погрешно, че елементът „OCEAN“ има отличителна сила.

В това решение Общият съд е изопачил представените по делото доказателства и ги е преценил по нелогичен начин.

Освен това той не е приложил релевантната в тази област съдебна практика, тоест практиката на Съда на Европейския съюз в решенията му по дело C-479/12⁽²⁾ (Общият съд преценява представеното доказателство по изключително строг начин с оглед на трудността на предмета на доказване) и C-24/05 P⁽³⁾ (не взема предвид впечатлението на съответния потребител).

2. В обжалваното решение Общият съд е констатирал погрешно доминиращия характер на различните елементи.

Изопачаване на фактите. Непоследователност в развитието в решението доводи за обосноваване на доминиращия характер на словните елементи.

Неприлагане на практиката на Съда в решенията му по делата C-251/95 ⁽⁴⁾ и C-342/97 ⁽⁵⁾ (Общият съд използва напълно изопачен съответен потребител).

Неправилно прилагане на практиката на Общия съд в решението му по дело T-134/06 ⁽⁶⁾ (непоследователно прилагане на определението, дадено на понятието „доминиращ елемент“).

Неприлагане на практиката на Общия съд по съединени дела T-83/11 и T-84/11 ⁽⁷⁾. В обжалваното решение Общият съд пренебрегва съдебната практика, съществуваща в хипотезите на насищане на определен пазар.

3. В обжалваното решение Общият съд е констатирал погрешно наличието на сходство между марките, като не е взел предвид релевантните обстоятелства за тази преценка.

Неприлагане на практиката на Съда в решението му по дело C-251/95 във връзка с решенията му по дела C-361/04 P ⁽⁸⁾ и C-342/97 ⁽⁹⁾.

4. В обжалваното решение е направен погрешен извод за наличие на вероятност от объркване.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (кодифицирана версия) (ОВ L 78, стр. 1)

⁽²⁾ EU:C:2014:75

⁽³⁾ EU:C:2006:421

⁽⁴⁾ EU:C:1997:528

⁽⁵⁾ EU:C:1999:323

⁽⁶⁾ EU:T:2007:387

⁽⁷⁾ EU:T:2012:592

⁽⁸⁾ EU:C:2006:25

⁽⁹⁾ EU:C:1999:323

Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof (Австрия), постъпило на 31 октомври 2016 г. — EP Agrarhandel GmbH/Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Дело C-554/16)

(2017/C 046/15)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: EP Agrarhandel GmbH

Ответник: Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли член 2, параграф 4 от Решение 2001/672/ЕО на Комисията от 20 август 2001 година относно специалните правила, приложими при движение на едър рогат добитък, когато е изведен на лятна паша в планински области ⁽¹⁾ (наричано по-нататък „Решението на Комисията“), изменено с Решение 2010/300/ЕС на Комисията от 25 май 2010 г. ⁽²⁾, национална разпоредба като член 6, параграф 6 от Verordnung des Bundesministers für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft über die Kennzeichnung und Registrierung von Rindern (Наредба на федералния министър на земеделието, горите, околната среда и управлението на водите относно идентификацията и регистрацията на едър рогат добитък, наричана по-нататък „Наредба относно идентификацията от 2008 г.“, BGBl II № 201/2008), според която за спазването на всички обхванати от тази разпоредба срокове — в това число и сроковете за уведомяване за извеждането на лятна паша — определящо значение има получаването на съответното уведомление?